

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 5. Vtrum Sacramenta noua legis habeant virtutem ex Christi passione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

id est, Christi sanctissima merita, eiusque veluti sanguinem pro nobis effusum; & hæc nobis efficaciter applicent nostraque efficiant; & sic infallibili lege sanctificent. Adde, eos, qui ponunt hanc causalitatem physicam, nihil addere ipsis Sacramentis; nec ullam dare tenuem formalitatem, nisi forte relationem quamdam resultantem ex actione; quæ relatio, si est, parvi est momenti: nam est posterior ratione Sacramenti, cum per accidens resultet ex actione.

ARTICVLVS V.

Vtrum Sacramenta noua legis habeant virtutem ex Christi Passione?

Respondetur Affirmatiuè. Est fide tenenda. Patet ex dictis supra de Christi merito: ubi ostensum est remissionem peccatorum & iustificationem esse ex Christi meritis: atqui hæc conferuntur per Sacramenta: ergo. Vide Concil. Trident. sess. 6. cap. 3. & 7. In huius signum ex latere Domini fluxit aqua & sanguis, quæ sunt symbola Baptismi & Eucharistiae; nempe præcipuorum Sacramentorum. Vnde Patres passim docent ex Christi latere fluxisse Sacramenta. Ita

D. Augustinus lib. 15. de Ciuitate cap. 26. Chryso-
stomus homilia 84. in Ioannem, & alij.

Notandum est circa rationem, qua D. Thomas probat hanc veritatem: *Sacramentum (inquit) est instrumentum diuinitatis separatum, humanitas autem coniunctum: atqui virtus ab instrumento coniuncto descendit ad instrumentum separatum: Sicuti ab anima per manus descendit vis in baculum, gladium &c. ergo omnis virtus salutifera Sacramentorum descendit à diuinitate per humanitatem Christi in ipsa Sacramenta. Quæ ratio est valde bona, si intelligatur de virtute & causalitate morali, vt explicauimus: nam humanitas Christi est causa meritoria nostræ iustificationis, quæ merita nobis applicantur per Sacramenta: vnde Sacramenta sunt instrumenta humanitatis Christi, quatenus humanitas per ipsa nobis applicat sua merita: sicut humanitas est instrumentum diuinitatis, quatenus diuinitas nos per carnem assumptam sibi reconciliauit.*

D. Thom.
explicauit.

ARTICVLVS VI.

Vtrum Sacramenta veteris Legis gratiam causarint?

De quo vide D. Thomam, & infra q. 70.

QVÆSTIO LXIII.

De effectu Sacramentorum, qui est Character.

In Sex Articulis diuisa.

ARTICVLVS I. & VI.

Vtrum Sacramenta imprimant Characterem; & quam ex illis?

Heretici nostri temporis negant, & rident Characterem, sicuti Ioannes Wicleff l. 4. sui Trialogi, cõtra quem agit Thomas Waldensis tomo 2. c. 109. & 110.

Respondeo & Dico Primò, Fide tenendum est, quibusdam Sacramentis imprimi quoddam signum spirituale & indelebile animis nostris, distinctum à gratia gratum faciente, & ab externo Sacramento, quod rectè dicitur Character.

Probatur Primò, Nam hæc veritas definita est ab Innocentio III. Capitulo Maiores, de Baptismo & eius effectu: & traditur à Concilio Florentino in instructione Armenorum, tamquam doctrina Ecclesiæ: *Inter Sacramenta tria sunt, Baptismus, Confirmatio, & Ordo, quæ Characterem, id est, spirituale quoddam signum à ceteris distinctum imprimunt in anima indelebiter. Et Concilio Tridentino sess. 7. can. 9. Si quis dixerit in tribus Sacramentis, scilicet Baptismo, Confirmatione, & Ordine, non imprimi characterem in anima, id est, signum spirituale & indebile, vnde ea reiterari non possint, Anathema sit.*

Probatur Secundò ex Scripturis; 2. ad Corinthios 1. vers. 22. *Qui vixit nos Deus, qui & signauit nos, & dedit pignus spiritus in cordibus nostris: hic cum vnctio ad gratiã pertineat, necesse est signa-*

tionem seu sigillationem ad Characterem pertinere. Et confirmatur ad Ephesios 4. v. 30. *Nolite contristare spiritum sanctum Dei, in quo signati estis in die redemptionis; Græcè est, sigillati.*

Probatur Tertiò ex Patribus; & potissimum ex S. Augustino, qui clariùs cæteris hanc veritatem docet lib. 6. de Baptismo contra Donatistas cap. 1. *Ouem, quæ foris errabat, & foris recipiebat Dominicum Characterem, redeuntem corrigimus; sed Characterem non improbamus Dominicum in ea, quem Characterem multi lupi multis lupis insigunt: ubi Character distinguitur à gratia, quæ non insiguntur lupis; & ab ipso Sacramento externo, quia hoc in se non insigunt, sed statim transit. Et lib. 2. contra Epistolâ Parmeniani cap. 13. ait, Sanctitatem Sacramentorum etiam in peruersis hominibus, siue intus, siue foris, impollutam & inuolabilem permanere: Quod non potest intelligi de gratia; neque etiam de externo Sacramento, quia hoc non permanet, sed necessariò intelligitur de Characterem, quem Characterem vocat Sacramenti sanctitatem, quia per illum diuino cultui dedicamur, & à Sacramento efficitur. Ibidem. An (inquit) minus inhereant Christiana Sacramenta, quam corporalis hæc nota? (scilicet nota militaris.) Et lib. 1. de Baptismo cap. 1. ait, Baptismus & Ordinem nunquam amitti, sed vtrumque in malis permanere, scilicet secundum suum effectum, qui est Character. Ibidem ait malos semper gerere sacramentum suæ ordinationis. Lib. 2. contra Epist. Parmeniani cap. 13. dicit Ordinem & Baptismus non posse iterari, quia vtrū-*

Augustin.

Per quoddam
Sacramenta
imprimi
Characterem,
est de
Eide.